กลุ่มเคาะวาริจญ์

﴿الخوارج﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

islamweb.net

แปลโดย : อันวา สะอุ

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : islamweb.net

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿الخوارج﴾

« باللغة التايلاندية »

موقع إسلام ويب

ترجمة: أنور إسماعيل

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: islamweb.net

2011 - 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

กลุ่มเคาะวาริจญ์

พฤติกรรมของพวกเคาะวาริจญ์เป็นตัวอย่างที่ให้เห็นเด่นชัดว่า อิคลาศ (ความบริสุทธิ์ใจ) อย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะทำให้การงานและแนวทางกลายเป็นสิ่งถูกต้อง(ถูกตอบรับโดยอัลลอฮฺ)ได้ แต่ทว่า อิคลาศนั้นต้องผนวกพร้อมกับการเจริญรอยตามซุนนะฮฺ(แนวทาง)ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เข้าด้วยกัน และไม่หันเหออกจากความเข้าใจในศาสนาตามแนวทางของชาวสะลัฟ-กัลยาณชนรุ่นแรก โดยเฉพาะเศาะหาบะฮฺผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย

พวกเคาะวาริจญ์เป็นกลุ่มคนที่คร่ำเคร่งในการปฏิบัติศาสนกิจ ในบางครั้งการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขาอาจดูเหนือกว่าการปฏิบัติศาสนกิจของเศาะหาบะฮฺด้วยซ้ำไป แม้กระนั้นพวกเขาก็ได้หลงทางจากแนวทางอันเที่ยงตรง พวกเขาคิดว่าพวกเขารู้มากกว่าเศาะหาบะฮฺ

ประชาชาติอิสลามมีมติอย่างเอกฉันท์ว่าพวกเคาะวาริจญ์คือพวกที่หลงทางและจำเป็นต้องต่อสู้กับพวกเขา ดังที่ท่านอะลีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุและบรรดาเศาะหาบะฮฺปฏิบัติต่อพวกเขา

อุตริกรรมของพวกเคาะวาริจญ์ถือเป็นอุตริกรรมแรกที่เกิดขึ้นในอิสลาม ชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมิยะฮฺ กล่าวว่า "กลุ่มแรกที่แยกตัวออกจากกลุ่มชนมุสลิมคือ พวกเคาะวาริจญ์" มีหะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่เศาะฮีหฺหลายบทที่กล่าวถึงพฤติกรรมของพวกเคาะวาริจญ์ ซึ่งบันทึกโดยอิหม่ามมุสลิมและอัล-บุคอรีย์ บรรดาเศาะหาบะฮฺได้ต่อสู้กับพวกเขาพร้อมกับเคาะลีฟะฮฺ อะลีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ซึ่งไม่มีใครเห็นขัดแย้งกันเลยว่าอนุญาตให้ต่อสู้กับพวกเขาได้ (อัล-ฟะตาวา เล่ม 3 หน้าที่ 349)

ชื่อเรียกของกลุ่มเคาะวาริจญ์

เคาะวาริจญ์ เป็นคำพหุพจน์ ของคำว่า คอริจญ์ (แปลว่า ผู้ที่ออกไป) ส่วนความหมายด้านวิชาการหมายถึง ผู้ที่แข็งข้อ ไม่ยอมเชื่อฟังผู้ปกครองที่ชอบธรรม พร้อมประกาศตนเป็นปฏิปักษ์ต่อผู้ปกครอง หลังจากที่พวกได้ตีความ (ตัวบทหลักฐานว่าอนุญาตให้กระทำเช่นนั้นได้) ปราชญ์อิสลามเรียก พวกเขาว่า "*บุฆอต*" หมายถึงพวกกบฏ และยังมีชื่อเรียกอื่นๆ อีกดังต่อไปนี้

1. อัล-หะรูริยะฮฺ เนื่องจากพวกเขาได้พำนัก ณ สถานที่แห่งหนึ่ง ชื่อว่า "หะรูรออ์" หลังจากที่พวกเขาแยกตัวออกจากกองทัพของท่านอะลีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ

2. อัน-นะวาศิบ เนื่องจากพวกเขาประกาศเป็นศัตรูกับท่านอะลีย์และพรรคพวก

3. อัล-หะกะมิยะฮฺ เนื่องจากพวกเขากล่าวหลังจาก อัต-ตัหฺกีม (การตั้งคณะกรรมการเพื่อตัดสินปัญหาคิลาฟะฮฺระหว่างฝ่ายท่านมุอาวิยะฮฺกับท่านอะลีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา) ว่า "ไม่มีการตัดสินใดๆนอกจากการตัดสินของอัลลอฮฺเท่านั้น"

4. อัล-มาริเกาะฮฺ เนื่องจากพวกเขาได้ออกจากศาสนาอิสลาม ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวว่า “**พวกเขาจะออกจากศาสนาดังลูกศรที่พุ่งไปยังร่างของสัตว์ที่ถูกยิง**”

จุดเริ่มต้นกำเนิดแนวคิดเคาะวาริจญ์

บุคคลแรกที่ถือว่าเป็นเคาะวาริจญ์ คือ *ซุล คุวัยศิเราะฮฺ อัต-ตะมีมีย์* ผู้ซึ่งเคยกล่าวแก่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า “(โอ้มุฮัมหมัด) เจ้าจงยุติธรรมเถิด” หรือกล่าวว่า “(โอ้มุฮัมหมัด)เจ้าจงยำเกรงต่ออัลลอฮฺเถิด” ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงตอบกลับว่า “**หากฉันเนรคุณต่ออัลลอฮฺแล้วจะมีใครอีกเล่าที่จะจงรักภักดีต่อพระองค์? ชาวโลกต่างให้ความไว้วางใจต่อฉัน แต่ตัวท่านนั้นกลับไม่ไว้วางใจต่อฉัน**” แล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกว่า ในภายภาคหน้าพวกเคาะวาริจญ์จะมาจากลูกหลานของ ซุล คุวัยศิเราะฮฺ นั้นเอง ดังที่ปรากฏในตำราหะดีษเศาะฮีหฺของอิหม่ามมุสลิมรายงานจากอบู สะอีด อัล-คุดรีย์ กล่าวว่า ในขณะที่ท่านอะลีย์ บิน อบีฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ พำนักอยู่ ณ ประเทศเยเมน ท่านได้ส่งทองคำที่ยังคลุกดิน ให้แก่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และท่านได้แบ่งทองคำดังกล่าวให้แก่บุคคล 4 ท่าน คือ อัล-อักเราะอฺ บิน หาบิส อัล-หันซอลีย์, อุยัยนะฮฺ บิน บะดัรฺ อัล-ฟะซารีย์ , อัลเกาะมะฮฺ บิน อุลาษะฮฺ อัล-อามิรีย์ และชายอีกคนหนึ่งจากเผ่ากิลาบ, ซัยดฺ อัล-ค็อยรฺ อัฏ-ฏออีย์ และอีกคนหนึ่งจากเผ่านับฮาน อบูสะอีดกล่าวว่า ชาวกุร็อยชฺโกรธเคืองไม่พอใจท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยกล่าวว่า “ทำไมมุหัมหมัดจึงให้ทองคำแก่ผู้นำจากแคว้นนัจญ์ดีย์ แต่ได้ละทิ้งพวกเรา” ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า เหตุที่ฉันกระทำเช่นนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อโน้มน้าวจิตใจของพวกเขา (สู่ศาสนาอิสลาม เนื่องจากจิตใจพวกเขาเหล่านั้นชอบเรื่องทรัพย์สินเงินทอง) ต่อมามีชายคนหนึ่ง มี (ลักษณะ) เคราหนา ตาโบ๋ หน้าผากกว้าง และโกนผม มากล่าวแก่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า “เจ้าจงยำเกรงต่ออัลลอฮฺเถิด” ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงตอบกลับว่า

«فَمَنْ يُطِعِ الله إن عصيْتُهُ ؟ أَيَأْمَنُنِي عَلَى أَهْلِ الأرض ولا تأمَنُونِي ؟»

“หากฉันเนรคุณต่ออัลลอฮฺแล้ว จะมีใครอีกเล่าที่จะจงรักภักดีต่อพระองค์?
ชาวโลกต่างให้ความไว้วางใจต่อฉันแต่ท่านนั้นกลับไม่ไว้วางใจต่อฉัน”

จากนั้นชายคนนั้นได้เดินออกไป มีเศาะหาบะฮฺท่านหนึ่งขออนุญาตจากท่านนบีเพื่อไปสังหารชายคนดังกล่าว (นักรายงานหะดีษมีความเห็นว่าเศาะบะฮฺนั้น คือท่าน คอลิด บิน อัล-วะลีด) ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«إنَّ من ضِئْضِئ هذا قومًا يَقرؤون القرآن لا يُجاوز حناجرهم،
يقتُلُون أهل الإسلام، ويدعُون أهل الأوثان، يَمْرُقُون من الإسلام

كما يَمْرُقُ السَّهْمُ من الرَّمِيَّةِ ، لئن أدركتُهُم لأَقْتُلَنَّهُمْ قَتْلَ عـادٍ» (صحيح مسلم ١٦١/٧ ، والبخاري ١٢٩/٩)

"บางส่วนจากลูกหลานของเขา จะมีกลุ่มคนที่อ่านอัลกุรอานไม่พ้นลำคอของพวกเขา พวกเขาจะสู้รบกับชาวมุสลิมด้วยกัน และละทิ้งการสู้รบกับพวกบูชาเจว็ด พวกเขาจะหลุดออกจากศาสนาอิสลาม ดังดอกธนูที่พุ่งออกไปถูกร่างของสัตว์ที่ถูกยิง หากฉันมีชีวิตอยู่ทันกับยุคของพวกเขาแล้ว แน่นอนฉันต้องสู้รบกับพวกเขาเหมือนการสังหารชนเผ่าอ๊าด" (บันทึกโดยมุสลิม 7/161 และอัล-บุคอรีย์ 9/129)

อีกสายรายงานหนึ่งของหะดีษนี้ หลังจากกล่าวถึงเรื่องของชายคนดังกล่าว ท่านอุมัรฺ บิน อัล-ค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ว่า โอ้ ท่านเราะสูลุลลอฮฺ จงอนุญาตให้ฉันฟันคอชายคนนั้นเถิด ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«دَعْهُ فإن لهُ أصحَابًا يَحْقِرُ أحدُكُم صلاتـهُ مع صلاتهم وصِيامَهُ مع صيامهم ، يقْرؤون القرآن لا يجاوزُ تَرَاقِيَهُمْ ، يَمْرُقُون من الإسلام كما يَمْرُقُ السَّهْمُ من الرَّمِيَّةِ ؛ يُنْظَرُ إلى نَصْلِهِ فلا يُوجَدُ فيه شيءٌ ، ثم يُنْظَرُ إلى رِصَافِهِ فلا يُوجدُ فيه شيءٌ ، ثم يُنْظَرُ إلى نَضِيِّهِ فلا يُوجَدُ فيه شيءٌ ـ وهو القدح ـ ثم ينظر إلى قُذَذِهِ ـ ريش السهم ـ فلا يوجد فيه شيءٌ ،سبق الفَرْثَ والدم ، آيَتُهُم رجلٌ أسودُ إحدى عَضُدَيْهِ مثلُ ثَدي المرأة ، أو مثلُ البَضْعَةِ تَدَرْدَرُ ، يَخْرُجُون على حِينِ فُرْقَةٍ من الناس»

"จงปล่อยเขาเถิด แท้จริงเขามีพรรคพวกที่ดูถูกการละหมาดและการถือศีลอดของพวกท่าน เมื่อเอาไปเปรียบเทียบกับการละหมาดและการถือศีลอดของพวกเขา พวกเขาจะอ่านอัลกุรอานโดยไม่พ้นลูกกระเดือกของพวกเขา (คืออ่านอัลกุรอานอย่างพากเพียรและไพเราะ แต่ไม่ได้ซึมซับเข้าไปในหัวใจและเข้าใจความหมายที่ถูกต้อง) พวกเขาจะหลุดออกจากศาสนาอย่างรวดเร็วดังลูกศรที่พุ่งผ่านร่างของสัตว์ที่ถูกยิง เมื่อสังเกตที่หัวธนูของเขาพบว่าไม่มีสิ่งใดติดเลย เมื่อสังเกตที่ปลายธนูก็ไม่พบสิ่งใดติดเลย เมื่อสังเกตที่ก้านธนูก็ไม่พบว่ามีสิ่งใดติดเลย และเมื่อสังเกตที่ขนของดอกธนูก็ไม่พบสิ่งใดติดเลย (เป็นการเปรียบเปรยว่าไม่หลงเหลือความเป็นอิสลามติดอยู่เลย) มันช่างรวดเร็วเหลือเกิน คุณลักษณะของพวกเขา คือ ชายร่างดำ แขนข้างหนึ่งของเขามีลักษณะคล้ายกับเต้านมของผู้หญิง หรือเหมือนกับก้อนเนื้อที่กลิ้งไปมา กลุ่มคนพวกนี้จะปรากฏขึ้นเมื่อผู้คนเกิดความขัดแย้ง"

อบู สะอีด กล่าวว่า ฉันขอสาบานว่าฉันได้ฟังหะดีษนี้จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และฉันขอสาบานอีกว่าในขณะที่ท่านอะลีย์สู้รบกับพวกเขาฉันเป็นคนหนึ่งที่ร่วมสู้รบด้วย ท่านอะลีย์ได้สั่งให้ค้นหาชายคนดังกล่าว ต่อมาชายคนดังกล่าวถูกนำตัวมา และฉันได้เห็นคุณลักษณะดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกไว้ไม่ผิดเพี้ยน

พวกเคาะวาริจญ์แยกตัวออกจากท่านอะลีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ

อิบนุ อัล-เญาซีย์ กล่าวว่า พวกนี้คือพวกแรกที่ได้ออกจากศาสนาอิสลาม เนื่องจากพวกเขาพึงพอใจในทัศนะของตนเอง หากเขาใคร่ครวญคิดสักนิดจะพบว่าไม่มีทัศนะความคิดเห็นใดๆ ที่จะไปเหนือกว่าทัศนะของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พรรคพวกของชายคนนี้แหละที่ต่อสู้กับท่านอะลีย์ ทั้งนี้เนื่องจากการสู้รบที่ยืดเยื้อระหว่างฝ่ายของมุอาวิยะฮฺและฝ่ายของอะลีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ฝ่ายของมุอาวิยะฮฺได้ยกคัมภีร์อัลกุรอานขึ้นและเรียกร้องให้พวกของอะลีย์หันมาเจรจาสงบศึก โดยกล่าวว่า "พวกท่านจงส่งตัวแทน และพวกเราก็จะส่งตัวแทนมาตัดสินบนหลักเกณฑ์คัมภีร์ของอัลลอฮฺ" ฝ่ายมุอาวิยะฮฺกล่าวว่า "พวกเรายินดีที่จะให้ท่านอัมรฺ บิน อัล-อาศ เป็นตัวแทนของพวกเรา" พรรคพวกของอะลีย์กล่าวว่า "จงส่งอบูมูซา อัล-อัชอะรีย์ เป็นตัวแทนของพวกเราเถิด" ท่านอะลีย์กล่าวว่า "ฉันเห็นว่าอิบนุอับบาสน่าจะเหมาะสมกว่าท่านอบู มูซา อัล-อัชอะรีย์" พรรคพวกของอะลีย์กลับตอบว่า "พวกเราไม่ต้องการตัวแทนที่มาจากครอบครัวของท่าน" อะลีย์ก็เลยส่งอบู มูซา อัล-อัชอะรีย์ เป็นตัวแทนในมัจญ์ลิส อัต-ตะหฺกีม (คณะกรรมการตัดสินปัญหาคิลาฟะฮฺ) ส่วนกำหนดเวลาการตัดสินนั้นให้ยืดเวลาไปตัดสินในเดือนเราะมะฎอน และแล้ว อุรวะฮฺ บิน อุซัยนะฮฺ ก็กล่าวขึ้นมาว่า "พวกท่านจะให้มนุษย์เป็นผู้ตัดสินในบทบัญญัติของอัลลอฮฺกระนั้นหรือ? แท้จริงไม่มีผู้ตัดสินนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น"

เมื่อท่านอะลีย์ได้ยกทัพกลับจากสมรภูมิ *ศิฟฟีน* เข้าสู่เมือง*กูฟะฮฺ* ปรากฏว่าพวกเคาะวาริจญ์เกิดการแข็งข้อไม่ยอมเข้าเมืองกูฟะฮฺ พวกเขากลับไปตั้งค่ายทหารใหม่ที่ตำบล*หะรูรออ์* โดยมีกองกำลังที่ร่วมกับพวกเขาจำนวน 12,000 คน พวกเขาประกาศก้องว่า "ไม่มีการตัดสินนอกจากการตัดสินของอัลลอฮฺเท่านั้น" เหตุการณ์ครั้งนี้ถือเป็นครั้งแรกของการปรากฏตัวของพวกเคาะวาริจญ์ และมีคนหนึ่งได้ประกาศในหมู่พวกเขาว่า แม่ทัพของพวกเราคือ ชะบีบ บิน ริบอีย์ อัต-ตะมีมีย์ ส่วนผู้นำการละหมาดของพวกเรา คือ อับดุลลอฮฺ บิน อัล-กะวาอ์ อัล-ยัชกุรีย์ พวกเคาะวาริจญ์จะปฏิบัติศาสนกิจอย่างเคร่งครัด นอกจากความเชื่อของพวกเขาเท่านั้นที่ยึดถือว่า พวกเขาย่อมรู้ดีกว่าท่านอะลีย์ นี่คือโรคที่ยากแก่การเยียวยายิ่ง

การเจรจาระหว่างอิบนุอับบาสกับพวกเคาะวาริจญ์

อับดุลลอฮฺ บิน อับบาส กล่าวว่า ครั้งเมื่อพวกเคาะวาริจญ์ได้แยกตัวออกไปพวกเขาได้พำนัก ณ สถานที่แห่งหนึ่งเป็นจำนวน 6,000 คน พวกเขามีมติเห็นพ้องว่าจะกบฏต่อท่านเคาะ

ลีฟะฮฺ อะลีย์ บิน อบี ฏอลิบ มีผู้คนมาเข้าพบท่านอะลีย์หลายคนและบอกกับท่านว่า “โอ้ผู้นำของศรัทธาชน แท้จริงมีคนกลุ่มหนึ่งเป็นกบฏต่อท่าน” ท่านอะลีย์กล่าวว่า “จงปล่อยพวกเขาเถิดแท้จริงฉันจะไม่สู้รบกับพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะเริ่มสู้รบกับพวกเราก่อนและพวกเขาต้องทำอย่างนั้นแน่นอน”

อยู่มาวันหนึ่งฉันได้ไปละหมาดซุฮฺริ และฉันได้กล่าวแก่ (ท่านอะลีย์) ว่า “โอ้ผู้นำของศรัทธาชน จงรีบละหมาดเถิดเพราะฉันจะไปพบกับคนกลุ่มหนึ่งเพื่อไปเจรจาสนทนากับพวกเขา (คือพวกเคาะวาริจญ์)” อะลีย์กล่าวว่า “แท้จริงฉันเกรงว่าจะเกิดอันตรายต่อตัวท่าน” ฉันกล่าวตอบว่า “ไม่หรอก แท้จริงฉันเป็นผู้มีอัธยาศัยที่ดีไม่เคยข่มเหงรังแกใคร” ในที่สุด ท่านอะลีย์ก็อนุญาตให้ฉันไปพบกับพวกเคาะวาริจญ์ได้ ฉันจึงสวมเสื้อผ้าที่สวยที่สุดจากประเทศเยเมน ฉันได้หวีผมเรียบร้อย และได้เข้าพบกับพวกเขาช่วงตอนเที่ยง ฉันไม่เคยพบเห็นคนที่ขยันประกอบศาสนกิจเช่นพวกเขาเลย หน้าผากของพวกเขามีรอยถลอกเนื่องจากการก้มสุญูดอย่างมาก มือของพวกเขาหยาบกร้านเหมือนหัวเข่าของอูฐ พวกเขาสวมเสื้อผ้าเก่าๆ หน้าตาของพวกเขาเหมือนคนอดหลับอดนอน ฉันจึงให้สลามแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า ยินดีต้อนรับท่านอิบนุ อับบาส พวกเขาถามว่า “สาเหตุใดที่ท่านมาถึงที่นี่?” ฉันตอบว่า “ฉันเป็นตัวแทนของชาวมุฮาญิรีนและชาวอันศอรฺ และตัวแทนลูกเขยของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แท้จริงอัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่พวกเขาและพวกเขาย่อมรู้ดีกว่าในการตีความอัลกุรอานมากกว่าพวกเจ้า” มีบางคน(จากพวกเคาะวาริจญ์) กล่าวว่า “พวกท่านอย่าไปเถียงกับพวกกุร็อยชฺ เพราะอัลลอฮฺได้ตรัสว่า แท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้คนชอบถกเถียง” แต่มีสองหรือสามคนจากพวกเขากล่าวว่า “เราลองพูดคุยกับเขาดูก่อน” ฉันจึงกล่าวว่า “เหตุใดที่พวกท่านโกรธแค้นผู้เป็นเขยของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พวกมุฮาญิรีนและพวกอันศอรฺ ทั้งๆ ที่อัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่พวกเขา และไม่มีคนใดในหมู่พวกเจ้าที่จะไปรู้มากกว่าพวกเขาในการอธิบายอัลกุรอาน” พวกเขาตอบว่า “มีสาเหตุอยู่สามประการ” ฉันกล่าวว่า “จงกล่าวมาเถิดว่ามีอะไรบ้าง?” พวกเขากล่าวว่า

ประการแรกคือ การยอมให้มีการตัดสินโดยใช้เกณฑ์ของมนุษย์ในบทบัญญัติของอัลลอฮฺ ทั้งที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾

ความว่า “แท้จริงการตัดสินนั้นเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮฺ”

ดังนั้น เหตุใดจึงต้องให้มนุษย์มาตัดสินอีกหลังจากมีพระดำรัสของอัลลอฮฺอยู่แล้ว

อิบนุ อับบาสกล่าวว่า “นี่คือประการแรก แล้วพวกท่านยังมีเหตุผลอะไรอีก?”

พวกเขากล่าวว่า

ประการที่สองคือ ประเด็นที่ท่านอะลีย์ทำสงคราม (สงครามญะมัล) แต่ไม่ยอมยึดทรัพย์สินและเชลยไว้ เพราะถ้าหากผู้คนที่ท่านอะลีย์ทำการสู้รบกับพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา ก็ย่อมไม่

เป็นที่อนุญาตให้เราทำการสู้รบกับพวกเขาหรือฆ่าพวกเขาหรือยึดทรัพย์สินของพวกเขา (แต่นี่ท่านอะลีย์ได้ทำการสู้รบกับพวกเขา ทว่ากลับไม่ยอมยึดทรัพย์และเชลย!)

อิบนุ อับบาส กล่าวว่า แล้วสาเหตุประการที่สามคืออะไร? พวกเขาตอบว่า

ประการที่สามคือ เพราะท่านอะลีย์ได้ลบตำแหน่ง "อะมีรุลมุอ์มินีน - ผู้นำของศรัทธาชน" จากชื่อตัวเอง (ตอนทำสัญญาสงบศึกกับมุอาวิยะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ) ในเมื่อท่านอะลีย์ไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นอะมีรุลมุอ์มินีน(ผู้นำศรัทธาชน) ท่านก็ต้องเป็นอะมีรุลกาฟิรีน (ผู้นำของพวกปฏิเสธศรัทธา) อย่างเสียมิได้

อิบนุ อับบาส ถามอีกว่า "พวกท่านยังมีประเด็นอื่นๆ นอกเหนือสามประการนี้?" พวกเขาตอบว่า "เพียงพอแค่นั้นแล้ว"

อิบนุอับบาส อธิบายตอบข้อคลุมเครือดังนี้

"หนึ่ง ประเด็นที่พวกท่านคัดค้านเรื่องให้มนุษย์เป็นผู้ตัดสินพิพากษาในบางปัญหานั้น ฉันขอชี้แจงแก่พวกท่านว่า ประเด็นดังกล่าวมิได้ขัดกับคัมภีร์อัลกุรอานเลย และหากคำกล่าวอ้างของพวกท่านขัดแย้งกับคัมภีร์อัลกุรอานแล้วพวกท่านจะกลับตัวหรือไม่?"

พวกเขาตอบว่า "ใช่ พวกเราจะกลับตัว" อิบนุ อับบาสจึงกล่าวว่า "อัลลอฮฺได้เคยยอมรับการตัดสินของมนุษย์ในการกำหนดพิกัด เศษหนึ่งส่วนสี่ดิรฮัม สำหรับค่าปรับของการล่ากระต่ายขณะถือครองอิหฺรอมอยู่" และอิบนุอับบาสได้อ่านอายะฮฺ

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقۡتُلُواْ ٱلصَّيۡدَ وَأَنتُمۡ حُرُمٞۚ ﴾ المائدة: ٩٥

ความว่า "ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าฆ่าสัตว์ล่าในขณะที่พวกเจ้ากำลังครองอิหฺรอมอยู่" (อัล-มาอิดะฮฺ : 95) จนจบอายะฮฺ

และกรณีเมื่อเกิดการพิพาทระหว่างสามีกับภรรยาให้มีคนกลางเป็นผู้ไกล่เกลี่ย ดังคำดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَإِنۡ خِفۡتُمۡ شِقَاقَ بَيۡنِهِمَا فَٱبۡعَثُواْ حَكَمٗا مِّنۡ أَهۡلِهِۦ وَحَكَمٗا مِّنۡ أَهۡلِهَآ ﴾ النساء: ٣٥

ความว่า "และหากพวกเจ้าหวั่นเกรงการแตกแยกระหว่างเขาทั้งสอง ก็จงส่งผู้ตัดสินคนหนึ่งจากครอบครัวของฝ่ายชาย และผู้ตัดสินอีกคนหนึ่งจากครอบครัวฝ่ายหญิง" (อัน-นิสาอ์ : 35)

ดังนั้นฉันขอถามพวกท่านด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า ระหว่างการที่ให้มนุษย์พิพากษาตัดสินเพื่อความปรองดองและรักษาเลือดเนื้อ กับการให้มนุษย์ตัดสินในเรื่องฆ่ากระต่ายหรือสามีภรรยาทะเลาะกัน อย่างไหนจะมีความประเสริฐมากกว่ากัน?" พวกเขาตอบว่า "ประการแรกย่อมดีกว่า"

อิบนุอับบาสถามอีกว่า “ทีนี้พวกท่านกระจ่างในประเด็นนี้ไหม?” พวกเขาตอบว่า “เข้าใจอย่างชัดเจนแล้ว”

สอง ประเด็นที่กล่าวว่า ท่านอะลีย์ทำสงคราม(ญะมัล) แล้วไม่จับเชลยนั้น อิบนุ อับบาสกล่าวตอบว่า “พวกท่านจะจับผู้เป็นมารดาของพวกท่านเอง (ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา) มาเป็นเชลยกระนั้นหรือ? หากพวกท่านไม่ยอมรับว่านางเป็นมารดาของผู้ศรัทธา แน่นอน พวกท่านย่อมหลุดออกไปจากการเป็นมุสลิม หรือถ้าจับท่านหญิงอาอิชะฮฺเป็นเชลยก็เท่ากับว่านางกลายเป็นทาสีของท่าน และสามารถร่วมหอกับนางได้เหมือนที่สามารถร่วมหอกับทาสีคนอื่น ๆ ใครที่กล่าวเช่นนี้เขาก็ย่อมหลุดออกไปจากอิสลามเช่นกัน ความเชื่อเช่นนี้ทำให้พวกท่านอยู่ระหว่างสองประการที่หลงทาง ทั้งที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ ٱلنَّبِيُّ أَوۡلَىٰ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ مِنۡ أَنفُسِهِمۡۖ وَأَزۡوَٰجُهُۥٓ أُمَّهَٰتُهُمۡۗ ﴾ الأحزاب: ٦

ความว่า “นบีนั้นเป็นผู้ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธายิ่งกว่าตัวของพวกเขาเอง และบรรดาภริยาของเขา (นบี) คือมารดาของพวกเขา” (อัล-อะหฺซาบ : 6)

อิบนุ อับบาส ถามว่า “ทีนี้พวกท่านกระจ่างในประเด็นนี้ไหม?” พวกเขาตอบว่า “เข้าใจอย่างชัดเจนแล้ว”

สาม ประเด็นที่ท่านอะลีย์ ลดฐานะตัวเองไม่ใช้ตำแหน่งอะมีรุลมุอ์มินีน (ผู้นำของศรัทธาชน) เมื่อตอนที่ทำสัญญาสงบศึก(กับมุอาวิยะฮฺ)นั้น อิบนุ อับบาส ได้โต้ตอบว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เมื่อครั้งทำสัญญาอัล-หุดัยบิยะฮฺกับพวกกุร็อยชฺ (อบู สุฟยาน บิน หัรบฺ และสุฮัยลฺ บิน อัมรฺ) ตอนแรกท่านให้เขียนว่า นี่คือสนธิสัญญาที่ทำขึ้นกับมุหัมมัด เราะสูลุลลอฮฺ-ศาสนทูตของอัลลอฮฺ แต่พวกกุร็อยชฺไม่ยอมรับ โดยอ้างว่าถ้าพวกเขาเชื่อว่าท่านนบีเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ พวกเขาก็ย่อมไม่คัดค้านหรือขัดขวางตั้งแต่แรก และไม่ต้องทำสัญญากันให้มากความ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงกล่าวแก่อะลีย์ว่า เจ้ารู้ดีว่าฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ จงลบคำว่า เราะสูลุลลอฮฺ (ศาสนทูตของอัลลอฮฺ) และเขียนแทนว่า นี่คือสนธิสัญญาที่ทำขึ้นกับมุหัมมัด บุตร ของ อับดุลลอฮฺ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺว่าท่านเราะสูลุลลอฮฺย่อมประเสริฐกว่าท่านอะลีย์ แต่ท่านนบีก็ยินยอมไม่ใช้ตำแหน่งของการเป็นศาสนทูตกับพวกปฏิเสธศรัทธาในการทำสัญญาครั้งนั้น” อิบนุอับบาส กล่าวว่า พวกเคาะวาริจญ์จำนวน 2,000 คน ได้กลับตัวจากการเป็นเคาะวาริจญ์ส่วนที่เหลือนั้นไม่ยอมกลับตัว จึงทำให้ถูกสังหารไป (โปรดดูหนังสือ อัล-มุนตะซิม ของ อิบนุ อัล-เญาซีย์ 5:124-125)

ความโหดร้ายอำมหิตของพวกเคาะวาริจญ์

พวกเคาะวาริจญ์ได้รวมตัวกัน ณ บ้านของอับดุลลอฮฺ บิน วะฮับ อัร-รอสิบีย์ พวกเขาได้กล่าวปราศรัย เริ่มต้นด้วยการสรรเสริญอัลลอฮฺ และกล่าวว่า “ไม่สมควรอย่างยิ่งที่ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺผู้ทรงปรานี และยอมรับการตัดสินของอัลกุรอาน ยินยอมที่จะใช้ชีวิตอย่างสุขสบายบน

โลกดุนยานี้และละทิ้งการสั่งใช้ในความดีและห้ามปรามในความชั่ว ตลอดจนการกล้าพูดสิ่งที่เป็นสัจธรรม ดังนั้นพวกท่านจงออกมาอยู่กับพวกเราเถิด”

ระหว่างทางพวกเคาะวาริจญ์ พบกับ อับดุลลอฮฺ บิน ค็อบบาบ (บุตรเศาะหาบะฮฺผู้ทรงเกียรติ) พวกเขาจึงถามอับดุลลอฮฺ บิน ค็อบบาบ ว่า “ท่านเคยฟังหะดีษของท่านเราะสูลจากบิดาของท่านไหม?” จงเล่าหะดีษนั้นให้พวกเราฟังด้วย อับดุลลอฮฺ บิน ค็อบบาบ ตอบว่า “ใช่ ฉันเคยฟังจากบิดาของฉันเล่าจากท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าท่านได้กล่าวถึงวิกฤติการณ์แล้วท่านบอกว่า คนที่นั่งในเวลานั้นดีกว่าคนที่ยืน คนที่ยืนในเวลานั้นดีกว่าคนที่วิ่ง และคนที่วิ่งในเวลานั้นดีกว่าคนที่พยายาม หากเจ้าประสบกับเหตุการณ์นั้นเจ้าจงเป็นบ่าวของอัลลอฮฺที่ถูกสังหารดีกว่า” พวกเคาะวาริจญ์ถามว่า “ท่านเคยฟังหะดีษนี้จากบิดาของท่านเล่าจากท่านเราะสูลกระนั้นหรือ?” อับดุลลอฮฺ บิน ค็อบบาบ ตอบว่า “ถูกแล้ว” พวกเคาะวาริจญ์เลยจับตัวอับดุลลอฮฺ บิน ค็อบบาบ พาไปริมแม่น้ำ และตีหัวของเขาจนเลือดไหลเสียชีวิต พร้อมกับผ่าท้องภรรยาของอับดุลอฮฺ บิน ค็อบบาบ ในขณะที่นางกำลังตั้งครรภ์

พวกเขาได้เดินทางมาถึงใต้ต้นอินทผลัม ที่ตำบล *นะฮฺเราะวาน* แล้วมีผลอินผลัมสดร่วงลงมาจากต้น มีพวกเคาะวาริจญ์คนหนึ่งเก็บอินทผลัมนั้นมากิน ปรากฏว่ามีพวกเขาบางคนตำหนิการกระทำดังกล่าว เพราะเป็นการกินของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่จ่ายค่าของมันให้แก่เจ้าของ ดังนั้น จะต้องคายผลอินทผลัมที่กินออกมา จนมีคนหนึ่งเอาดาบมาจี้ (แสดงถึงความไม่พอใจการกระทำของพรรคพวก)

ต่อมา มีหมูตัวหนึ่งเดินผ่านพวกเคาะวาริจญ์ มีคนหนึ่งจากพวกเขาได้ฆ่าหมูตัวนั้น ในขณะที่พวกเขาบางคนตำหนิว่า นี่เป็นการกระทำที่เสื่อมเสียบนหน้าแผ่นดิน เมื่อพวกเขาเดินทางแล้วมาพบกับเจ้าของหมูพวกเขาได้ขออภัยจากการที่พวกเขาฆ่าหมูตัวนั้น เจ้าของหมูให้อภัยพวกเขา

ครั้นเมื่อพวกเคาะวาริจญ์กระทำความเสื่อมเสียบนหน้าแผ่นดินมากมาย พวกเขาฆ่าอับดุลลอฮฺ บิน ค็อบบาบ พร้อมภรรยาของเขา ท่านอะลีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุได้ตัดสินใจยกทัพไปหาพวกเคาะวาริจญ์ พร้อมมีสั่งให้นำตัวฆาตรกรที่สังหารอับดุลลอฮฺ บิน ค็อบบาบ มาให้ได้ พวกเขาดื้อดึงกลับตอบว่า “พวกเราทั้งหมดคือฆาตรกรสังหารอับดุลลอฮฺ บิน ค็อบบาบ” ท่านอะลีย์เรียกร้องพวกเขาเช่นนี้สามครั้งแต่พวกเขาก็ยืนยันในคำเดิม ไม่กี่วันต่อมาท่านอะลีย์ได้สั่งการให้ยกทัพไปปราบพวกเคาะวาริจญ์

อิหม่ามมุสลิมได้บันทึกในตำราหะดีษเศาะฮีหฺของท่านด้วยสายรายงานจากซัยดฺ บิน วะฮับ อัล-ญุฮันนีย์ ว่า เขาเป็นผู้หนึ่งที่ร่วมทัพกับท่านอะลีย์เพื่อไปปราบพวกเคาะวาริจญ์ ท่านอะลีย์ได้กล่าวว่า “โอ้ ผู้คนทั้งหลาย ฉันเคยได้ยินท่านเราะสูลกล่าวว่า

«يَخرج قومٌ من أمتي يقرؤون القرآن ليس قراءتكم إلى قراءتهم
بشيءٍ، ولا صلاتُكُم إلى صلاتهم بشيءٍ، ولا صيامُكُم إلى صيامهم

بشيءٍ، يقرؤون القرآن ويحسبون أنه لهم وهو عليهم ، لا تُجاوِز صلاتهم تَرَاقِيهم يَمْرُقون من الإسلام كما يَمْرُقُ السَّهم من الرَّميَّةِ، لو يعلم الجيش الذين يُصيبُونهم ما قُضي لهم على لسان نبيهم صلى الله عليه وسلم لاتَّكَلُوا عن العمل، وآيةُ ذلك أن فيهم رجلاً له عضدٌ وليس له ذراعٌ ، على رأس عَضده مثل حلمة الثدي عليه شعراتٌ بيضٌ»

ความว่า "กลุ่มหนึ่งจากประชาชาติของฉันจะปรากฏขึ้น การอ่านอัลกุรอานของพวกเขามิอาจเปรียบเทียบกับการอ่านของพวกท่านเลย การละหมาดของพวกเขามิอาจเปรียบเทียบกับการละหมาดของพวกท่านเลย การถือศีลอดของพวกเขามิอาจเปรียบเทียบกับการถือศีลอดของพวกท่านเลย พวกเขาอ่านอัลกุรอานโดยคิดว่าอัลกุรอานจะช่วยพวกเขาแต่ที่จริงแล้วอัลกุรอานจะเป็นพยานว่าพวกเขาได้ทำผิด การละหมาดของพวกเขานั้นไม่พ้นลูกกระเดือก (คือไม่ได้ประโยชน์ใดๆเลย) พวกเขาได้หลุดจากศาสนาอิสลามดังเช่นลูกธนูที่พุ่งผ่านร่างของสัตว์ที่ถูกยิง หากแม้นว่ากองทัพที่ไปปราบปรามพวกเขารู้ว่าแท้จริงแล้วพวกเขากำลังปฏิบัติตามคำสั่งนบีของพวกเขา แน่นอนพวกเขาจะไม่เพิกเฉยในการปราบปรามพวกเขา เครื่องหมายของพวกเขาคือในหมู่พวกเขาจะมีชายคนหนึ่ง ที่มีแต่หัวไหล่ ไม่มีแขน บนไหล่ของเขานั้นจะมีก้อนเนื้อคล้ายกับเต้านมสตรี และมีขนสีขาว"

(ท่านอะลีย์กล่าวถามกองทัพของท่านว่า) "พวกท่านต้องการไปสู้รบกับมุอาวิยะฮฺและชาวเมืองชาม แต่ปล่อยให้ลูกหลานของพวกท่านและทรัพย์สินของพวกท่านให้แก่พวกเขา (เคาะวาริจญ์) กระนั้นหรือ? ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ แท้จริง ฉันหวังที่จะปราบปรามพวกเขา(เคาะวาริจญ์)มากกว่า เพราะพวกเขาได้หลั่งเลือดผู้บริสุทธิ์ ทำลายปศุสัตว์ของมนุษย์ ดังนั้นพวกท่านจงออกเดินทางไปด้วยพระนามของอัลลอฮฺเถิด" (หะดีษ เศาะฮีหฺ บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 2464)

สะละมะฮฺ บิน กุฮัยลฺ (หนึ่งในผู้รายงานหะดีษนี้) กล่าวว่า ซัยดฺ บิน วะฮับ ให้ฉันเดินทางผ่านบ้านทีละหลังๆ จนเราผ่านหมู่บ้าน *ก็อนเฏาะเราะฮฺ* เมื่อพวกเราพบกับพวกเคาะวาริจญ์ ซึ่งขณะนั้นมีหัวหน้าชื่อ อับดุลลอฮฺ บิน วะฮับ อัร-รอสิบีย์ พวกเราบอกแก่พวกเคาะวาริจญ์ว่า "พวกเจ้าจงวางธนู และเก็บดาบของพวกเจ้าไว้เถิด เพราะฉันเกรงว่าพวกเจ้าอาจจะประสบกับเหตุการณ์เหมือนในสงครามที่หะรูรออ์" พวกเขาได้กลับไปและวางธนูทิ้งไปไกล และเก็บดาบ ต่อมาเกิดความขัดแย้งในหมู่พวกเขากันเองจนมีการฆ่าฟันกัน กองทัพของอะลีย์ในวันนั้นมีผู้บาดเจ็บเพียงสองคนเท่านั้น ท่านอะลีย์ได้สั่งทหารของเขาว่า "พวกท่านจงหาชายแขนด้วน" พวกทหารพากันค้นหาแต่ไม่พบ ท่านอะลีย์ตัดสินใจมาค้นหาด้วยตัวเองในกองศพที่ตายเนื่องจากพวก

เขาฆ่ากันเอง ในที่สุดท่านอะลีย์พบศพชายแขนด้วน ท่านได้กล่าวตักบีรฺ และกล่าวว่า "อัลลอฮฺตรัสจริงเสมอ และศาสนทูตของพระองค์ได้เผยแพร่สัจธรรมแล้ว" (ท่านอะลีย์ดีใจที่พบชายแขนด้วนซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพวกเคาะวาริจญ์ดังที่ท่านนบีเคยบอกไว้)

> อุบัยดะฮฺ อัส-สัลมานีย์ ลุกขึ้นถามท่านอะลีย์ว่า "โอ้ผู้นำของศรัทธาชน อัลลอฮฺผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ท่านฟังหะดีษนี้จากท่านเราะสูลจริงหรือ?" ท่านอะลีย์ตอบว่า "ใช่แล้ว" เขาถามท่านอะลีย์อย่างนี้(เพื่อให้เกิดความมั่นใจ)ถึงสามครั้ง ท่านอะลีย์ก็ตอบอย่างนั้นสามครั้งด้วยกัน

พวกเคาะวาริจญ์กับการฆาตกรรมท่านอะลีย์

อับดุรเราะหฺมาน บิน มุลญัม พร้อมพรรคพวกได้วางแผนหารือ ตลอดจนรำลึกถึงผู้ที่เสียชีวิต(จากฝ่ายเคาะวาริจญ์)ในสงคราม *อัน-นะฮฺเราะวาน* ที่ผ่านมา พวกเขากล่าวว่า "พวกเราไม่ต้องการมีชีวิตอยู่บนโลกนี้อีกต่อไป หลังจากพี่น้องของเราที่ไม่เคยเกรงกลัวผู้ใดในเรื่องสัจธรรมแม้นจะมีผู้คนตำหนิก็ตาม ได้เสียชีวิตไป หากว่าพวกเราขายชีวิตพวกเราให้กับอัลลอฮฺ เพื่อหาผู้นำคนใหม่อื่นจากผู้นำที่หลงทาง และเป็นการแก้แค้นแทนพี่น้องของเราที่เสียชีวิตไปและผู้คนทั่วไปจะได้มีความสงบสักที"

พวกเคาะวาริจญ์สามคน คือ อับดุรเราะหฺมาน บิน มุลญัม , อัล-บัรกฺ บิน อับดุลลอฮฺ และอัมรฺ บิน บักรฺ อัต-ตะมีมีย์ ได้อาสาที่จะสังหารผู้นำมุสลิม ขณะนั้น พวกเขาทั้งสามคนได้วางแผนและทำสัญญาที่เมืองมักกะฮฺว่าจะสังหารผู้นำทั้งสามคน คือ ท่านอะลีย์ ท่านมุอาวิยะฮฺ และท่านอัมรฺ บิน อัล-อาศ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม เพื่อให้ประชาชนเกิดความสงบสุขเสียที อับดุรเราะหฺมาน บิน มุลญัม กล่าวว่า "ฉันอาสาที่จะสังหารอะลีย์" อัล-บัรกฺ กล่าวว่า "ฉันอาสาจะสังหารมุอาวิยะฮฺ" และอัมรฺ กล่าวว่า "ฉันอาสาจะสังหารอัมรฺ บิน อัล-อาศ" พวกเขาทั้งสามต่างสัญญาว่าจะไม่บิดพลิ้วสัญญาที่ให้ไว้

อับดุรเราะหฺมาน บิน มุลญัม ได้เดินทางมายังเมืองกูฟะฮฺ เมื่อถึงคืนที่เขาจะสังหารท่านอะลีย์ ท่านอะลีย์ได้เดินออกจากบ้านเพื่อไปละหมาดศุบหฺ ระหว่างทางอับดุรเราะหฺมาน บิน มุลญัม ได้เอาดาบฟันส่วนหน้าผากของท่านอะลีย์จนถึงสมอง ท่านอะลีย์กล่าวว่า "พวกท่านจงจับตัวชายคนนั้น" แล้วในที่สุดอับดุรเราะหฺมานก็ถูกจับได้ อุมมุ กัลษูมได้กล่าวแก่อับดุรเราะหฺมาน บิน มุลญัม ว่า "โอ้ศัตรูของอัลลอฮฺ เจ้าได้ฆ่าผู้นำของศรัทธาชน"

เมื่อท่านอะลีย์สิ้นชีวิต อับดุรเราะหฺมาน บิน มุลญัมก็ถูกนำตัวออกมาเพื่อรับโทษประหารชีวิต อับดุลลอฮฺ บิน ญะอฺฟัร ได้ตัดมือ และเท้าของเขา ปรากฏว่าเขาไม่สะทกสะท้านและไม่พูดจาใดๆ เมื่อเขาถูกควักลูกตาด้วยเหล็กร้อน เขาก็ยังไม่สะทกสะท้านใดๆ เขาจะอ่านอัลกุรอาน จากซูเราะฮฺอัล-อะลักจนจบ และลูกตาของเขาทั้งสองถลนออกมา ต่อมาเมื่อจะตัดลิ้นของเขา เขาจึงโวยวายขึ้นมาทันที มีคนถามว่าทำไมเจ้าจึงโวยวายขึ้นล่ะ เขาตอบว่า "ฉันไม่อยากตายบนโลกนี้ใน

สภาพที่ฉันไม่สามารถกล่าวซิกิรฺ (รำลึก) ถึงอัลลอฮฺได้” เขาเป็นชายร่างดำแดง ที่หน้าผากมีร่องรอยจากการสุญูดอยู่ ขออัลลอฮฺสาปแช่งฆาตกรผู้นี้ด้วยเถิด

ผู้แต่งหนังสือ อัล-กัชชาฟ อัล-ฟะรีด (1/69) กล่าวว่า พวกเคาะวาริจญ์ได้สูญสิ้นไปแล้วนอกจากกลุ่มอัล-อิบาฎิยะฮฺ ซึ่งอยู่ในประเทศโอมาน บางส่วนในเกาะญุรบะฮฺ ประเทศตูนิเซีย ตอนใต้ของประเทศแอลจีเรีย และตอนตะวันตกของประเทศลิเบีย

อิหม่ามอิบนุ หัซมฺ กล่าวว่า เราพบว่าพวกอัล-อิบาฎิยะฮฺ ที่อยู่ในประเทศอันดาลูเซียของเรานั้น พวกเขาได้ห้ามกินอาหารของชาวคัมภีร์ ห้ามกินอัณฑะของแพะ แกะ และวัว พวกเขามีทัศนะว่าคนที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนเมื่อนอนกลางวันและฝันเปียกนั้นจำเป็นต้องชดศีลอดใหม่ และพวกเขาทำตะยัมมุมจากบ่อน้ำที่พวกเขาใช้ดื่ม ยกเว้นส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ทำเช่นนั้น

ความขัดแย้งของพวกเคาะวาริจญ์และกลุ่มต่างๆ

พวกเคาะวาริจญ์ได้แตกแยกแบ่งออกเป็นประมาณ 20 กลุ่ม แต่ละกลุ่มต่างกล่าวหากันว่าอีกฝ่ายเป็นพวกกาฟิรฺ (ปฏิเสธศรัทธา) ต่อไปนี้คือรายชื่อกลุ่มพวกเคาะวาริจญ์

1. อัล-มุหักกิมะฮฺ คือ พวกเคาะวาริจญ์กลุ่มแรกที่แยกตัวจากท่านอะลีย์ บิน อบีฏอลิบ ครั้งเมื่อมีความเห็นต่างเรื่องการตั้งคณะกรรมการตัดสินปัญหาคิลาฟะฮฺ นำโดย อับดุลลอฮฺ บิน อัล-กะวาอ์ , อัตตาบ บิน อัล-อะอฺวัรฺ , อับดุลลอฮฺ บิน วัฮบฺ อัร-รอสิบีย์ , อุรวะฮฺ บิน ญะรีรฺ , ยะซีด บิน อบีอาศิม อัล-มุหาริบีย์ และ หัรกูศ บิน ซุฮัยรฺ อัล-บะญะลีย์ หรือที่รู้จักกันในนาม “ซู อัษ-ษัดยะฮฺ” (ชายมีเต้า)
2. อัล-อะซาริเกาะฮฺ คือ พวกที่ตามแนวคิดของ นาฟิอฺ บิน อัล-อัซร็อก ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีสมาชิกจำนวนมาก และเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลมากที่สุด
3. อัน-นัจญ์ดาต คือ พวกที่ตามแนวคิดของ นัจญ์ดะฮฺ บิน อามิรฺ อัล-หะนะฟีย์
4. อัศ-เศาะฟะริยะฮฺ คือ พวกที่ตามแนวคิดของ ซัยยาด บิน อัล-อัศฟัรฺ
5. อัล-อะญาริดะฮฺ คือ พวกที่ตามแนวคิดของ อับดุลกะรีม บิน อัจญ์ร็อด จากกลุ่มนี้ได้แตกแยกออกเป็นกลุ่มต่างๆ อีก ดังต่อไปนี้
6. อัล-คอซิมียะฮฺ
7. อัช-ชุอัยบิยะฮฺ
8. อัล-มะอฺลูมิยะฮฺ
9. อัล-มัจญ์ฮูลิยะฮฺ คือ พวกที่ภักดีในสิ่งที่อัลลอฮฺไม่ประสงค์
10. อัศ-เศาะละติยะฮฺ คือ พวกที่ตามแนวคิดของ ศ็อลตฺ บิน อุษมาน
11. อัช-ชะบีบิยะฮฺ
12. อัช-ชัยบานิยะฮฺ
13. อัล-มะอฺบะดิยะฮฺ

14. อัร-เราะชิดิยะฮฺ
15. อัล-มักเราะมิยะฮฺ
16. อัล-หัมซิยะฮฺ
17. อัล-ชัมเราะคิยะฮฺ
18. อัล-อิบรอฮีมิยะฮฺ
19. อัล-วากิฟะฮฺ
20. อัล-อิบาฎียะฮฺ คือ พวกที่ตามแนวคิดของอับดุลลอฮฺ บิน อิบาฎ จากกลุ่มอัล-อิบาฎิยะฮฺยังแตกออกเป็นกลุ่มใหญ่อีกสองกลุ่มคือ กลุ่มหัฟศิยะฮฺ กับ กลุ่มหาริษิยะฮฺ

ส่วนกลุ่มอัล-ยะซีดิยะฮฺ ซึ่งแตกจากกลุ่มอัล-อิบาฎิยะฮฺ และกลุ่มอัล-มัยมูนิยะฮฺ จากกลุ่มอัล-อะญาริดะฮฺ ถือเป็นกลุ่มที่เลยเถิดถึงขั้นกุฟรฺ (ปฏิเสธศรัทธา)

แนวคิดที่หลงทางของพวกเคาะวาริจญ์

พวกเคาะวาริจญ์ทุกกลุ่มมีมติเห็นพ้องว่าจำเป็นต้องแยกตัวหรือเป็นกบฏต่อผู้ปกครองที่อธรรม พวกเขาเคยช่วยอับดุลลอฮฺ บิน อัซ-ซุบัยรฺ (ทั้งที่อับดุลลอฮฺไม่ใช่พวกเขา) เมื่อครั้งที่อับดุลลอฮฺแยกตัวจากยะซีด ซึ่งพวกเคาะวาริจญ์เชื่อว่ายะซีดเป็นผู้ปกครองที่อธรรม

พวกเคาะวาริจญ์ทุกกลุ่มมีมติเห็นพ้องถึงการเป็นกุฟรฺของคณะกรรมการทั้งสองฝ่ายจากฝั่งอะลีย์และมุอาวิยะฮฺที่จะมาตัดสินปัญหาคิลาฟะฮฺ และเห็นพ้องว่าผู้ที่ยินยอมกับการตัดสินดังกล่าวเป็นกุฟรฺ เช่นกัน จนกระทั่งพวกเขาเคยยอมรับถึงการเป็นกุฟรฺของพวกเขาเอง เมื่อครั้งอิบนุอับบาสมาสนทนาและแสดงหลักฐานชัดเจนว่าพวกเขาหลงผิด และพวกเขาบางคนกล่าวว่า พวกเราขอกลับตัว

พวกเคาะวาริจญ์ มีทัศนะว่า ท่านอะลีย์, ท่านมุอาวิยะฮฺ, ท่านอุษมาน และผู้เข้าร่วมในสงครามญะมัล-สงครามอูฐ เป็นกาฟิรฺ

ส่วนประเด็นการกล่าวว่า ผู้ที่กระทำบาปใหญ่เป็นคนกาฟิรฺนั้น ในหมู่พวกเคาะวาริจญ์มีความเห็นที่แตกต่างกัน

ตัวอย่างอุตริกรรมและความหลงผิดของพวกเคาะวาริจญ์

1. แยกตัวออกจากผู้ปกครองที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างชอบธรรม แม้ว่าผู้ปกครองนั้นจะเป็นผู้มีคุณธรรมหรือมีความยุติธรรมก็ตาม หากการกระทำของผู้ปกครองนั้นขัดแย้งกับแนวคิดของพวกเขา ดังเหตุการณ์ที่มีชายคนหนึ่งมาคัดค้านท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับท่านอะลีย์และท่านอุษมานก่อนหน้าท่านอะลีย์

2. การตัดสินว่าผู้ที่มีความเห็นแตกต่างจากพวกเขานั้นเป็นกุฟุรฺ ทั้งนี้พวกเขาอ้างว่า บรรดาเคาะลีฟะฮฺผู้ทรงธรรมและคนอื่นๆ ที่มีความเห็นต่างจากพวกเขาได้ขัดกับหลักการของคัมภีร์อัลกุรอาน ดังนั้นจึงอนุญาตให้หลั่งเลือดผู้คนเหล่านี้ มิหนำซ้ำพวกเขาเห็นว่าจำเป็นต้องสังหารผู้คนเหล่านี้ ดังที่พวกเขาได้สังหาร อับดุลลอฮฺ บิน อัล-อัรตฺ และคนอื่นๆ
3. อนุญาตให้มีการแต่งตั้งผู้ปกครองที่ไม่ใช่จากตระกูลกุร็อยชฺ และพวกเขาเห็นว่าการปกครองมิได้สงวนไว้เฉพาะคนจากตระกูลกุร็อยชฺเท่านั้น
4. ปฏิเสธการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตัดสินปัญหาคิลาฟะฮฺ พวกเขาอ้างว่าการกระทำดังกล่าวถือเป็นกุฟุรฺ อัช-ชะฮฺร็อสตานีย์ กล่าวว่า พวกเคาะวาริจญ์เห็นพ้องว่าจำเป็นต้องตัดความเกี่ยวข้องกับท่านอุษมานและท่านอะลีย์ และพวกเขาถือว่าหลักการนี้อยู่เหนือการงานใดที่เป็นการภักดีต่ออัลลอฮฺ พวกเขาถือว่าการแต่งงานจะไม่ถูกต้องชอบธรรมจนกว่าต้องตัดความเกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าวก่อน พวกเขาเห็นว่าผู้ที่กระทำบาปใหญ่ถือว่าเป็นคนกาฟิรฺ และเห็นว่าการแยกตัวออกจากผู้ปกครองเมื่อขัดกับซุนนะฮฺถือเป็นสิ่งที่ชอบธรรมและจำเป็น
5. ปฏิเสธหลักฐานจากซุนนะฮฺ เมื่อไม่มีหลักฐานผิวเผินจากอัลกุรอานมาสนับสนุน

อิบนุ ตัยมิยะฮฺ (เราะหิมะฮุลลอฮฺ) กล่าวว่า “และพวกเคาะวาริจญ์นั้น พวกเขาจะไม่ยึดถือกับซุนนะฮฺ นอกจากในสิ่งที่มาอธิบายแบบรวมๆ พวกเขาจะไม่ยึดซุนนะฮฺที่ขัดกับหลักฐานผิวเผินของอัลกุรอาน ดังนั้น พวกเขาจะไม่ลงโทษผู้ผิดประเวณีด้วยการขว้างก้อนหิน และเห็นว่าไม่มีการกำหนดพิกัดจำนวนทรัพย์ในการลงโทษตัดมือผู้ลักขโมย (เพราะสิ่งดังกล่าวไม่มีระบุในอัลกุรอาน)

ในปัจจุบันแนวคิดที่คล้ายคลึงกับพวกเคาะวาริจญ์ก็ยังคงมีอยู่ เช่น กลุ่มอัต-ตักฟีรฺ วัลฮิจญ์เราะฮฺ กลุ่มอัต-ตะวักกุฟ วัต ตับยีน เป็นต้น ผู้คนทั่วไปในวันนี้ยังคงได้รับผลกระทบอันเลวร้ายจากแนวคิดที่หลงทางนี้ พวกเขายังคงเผยแพร่ความคลุมเครือแก่ผู้คนต่อไป ตราบใดที่มุสลิมยังไม่ยึดมั่นและเข้าใจอย่างถ่องแท้ในแนวทางของชาวสะลัฟ-กัลยาณชนรุ่นแรก ขออัลลอฮฺทรงคุมครองมุสลิมทั้งมวลจากภยันตรายทุกประการ อามีน

ที่มา http://www.islamweb.net/media/index.php?page=article&lang=A&id=11559